

რომი ამყარებს ხილვას — ნომერი პირველი

პირადი განმარტება

Jeff Pippenger

2024-06-28

და იმ დღეებში მრავალნი აღდგებიან სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ; აგრეთვე შენი ხალხის მმართველნი აღზევდებიან, რათა დაამყარონ ხილვა; მაგრამ ისინი დაეცემიან. დანიელი 11:14.

ქრისტიანობის კონტექსტში სიტყვა „დოქტრინა“ აღნიშნავს ბიბლიის დადგენილ ჭეშმარიტებებს. სხვადასხვა სახელდებით ქრისტიანულ ორგანიზაციას აქვს განსხვავებული წყებები იმისა, რასაც ისინი ბიბლიურ დოქტრინებად განსაზღვრავენ, მაგრამ ჭეშმარიტება მხოლოდ ერთია. განსხვავება „აბსოლუტურ ჭეშმარიტებასა“ და „პლურალიზმს“ შორის ამ ეტაპზე ჩვენი განხილვის ფარგლებს სცდება.

ამიტომ პილატემ უთხრა მას: მაშ, მეფე ხარ? იესომ უპასუხა: შენ ამბობ, რომ მე მეფე ვარ. ამისთვის დავიბადე და ამისთვის მოვედი ქვეყნად, რათა ვემოწმო ჭეშმარიტებას. ყოველი, ვინც ჭეშმარიტებისაგან არის, ისმენს ჩემს ხმას. პილატე ეუბნება მას: რა არის ჭეშმარიტება? და ეს რომ თქვა, კვლავ გამოვიდა იუდეველებთან და უთხრა მათ: მე მასში ვერავითარ დანაშაულს ვერ ვპოულობ. იოანე 18:37, 38.

ჭეშმარიტება არის ღვთის სიტყვა; იგი არის მისი ხმა და იგი თავად ქრისტია.

„ჩვენ თვითონ უნდა ვიცოდეთ, რას შეადგენს ქრისტიანობა, რა არის ჭეშმარიტება, რა არის ის რწმენა, რომელიც მიგვიღია, რა არის ბიბლიური წესები — წესები, რომლებიც მოგვცა უმაღლესი ავტორიტეტისგან. მრავალნი არიან, რომელთაც სწამთ მიზეზის გარეშე, რომელზედაც თავიანთი რწმენა უნდა დააფუძნონ, ჭეშმარიტების საკითხში საკმარისი მტკიცებულების გარეშე. თუ მათ წარედგინებათ აზრი, რომელიც მათ წინასწარ ჩამოყალიბებულ შეხედულებებს ეთანხმება, ისინი სრულიად მზად არიან მის მისაღებად. ისინი არ მსჯელობენ მიზეზიდან შედეგამდე; მათ რწმენას არ გააჩნია ნამდვილი საფუძველი, და განსაცდელის ჟამს აღმოაჩენენ, რომ ქვიშაზე აუგიათ.“

„ვინც თავისი ამჟამინდელი არასრულყოფილი ცოდნით წმინდა წერილის შესახებ კმაყოფილად ისვენებს და ფიქრობს, რომ ეს მისი ხსნისათვის საკმარისია, სასიკვდილო მოტყუებაში განისვენებს. მრავალნი არიან ისეთნი, რომელნიც წმინდა წერილიდან აღებული არგუმენტებით საფუძვლიანად არ არიან აღჭურვილნი, რათა შეეძლოთ შეცდომის გარჩევა და ყოველივე იმ გადმოცემისა და ცრუმორწმუნეობის დაგმოვა, რაც ჭეშმარიტებად შეაპარეს. სატანამ თავისი საკუთარი აზრები ღვთის თაყვანისცემაში შემოიტანა, რათა ქრისტეს სახარების უბრალოება გაეხრწნა. მრავალნი, რომელნიც აცხადებენ, რომ აწმყო ჭეშმარიტება სწამთ, არ იციან, რას შეადგენს რწმენა, რომელიც ერთხელ წმიდებს გადაეცა — ქრისტე თქვენში, დიდების სასოება. მათ ჰგონიათ, რომ ძველ სასაზღვრო ნიშნებს

იცავენ, მაგრამ გულთბილნი და გულგრილნი არიან. მათ არ იციან, რას ნიშნავს სიყვარულისა და რწმენის ნამდვილი ძალის თავიანთ გამოცდილებაში შთაქსოვა და მისი ფლობა. ისინი ბიბლიის გულმოდგინე მკვლევარნი არ არიან, არამედ ზარმაცნი და უყურადღებონი არიან. როდესაც წმინდა წერილის მუხლებთან დაკავშირებით აზრთა სხვადასხვაობა აღმოცენდება, ისინი, რომელთაც მიზანდასახულად არ შეუსწავლიათ და არ არიან მტკიცედ გადაწყვეტილი, თუ რა სწამთ, ჭეშმარიტებას განეშორებიან. ჩვენ ყველას უნდა ჩავუნერგოთ ღვთიური ჭეშმარიტების გულმოდგინედ გამოკვლევის აუცილებლობა, რათა იცოდნენ, რომ ნამდვილად იციან, რა არის ჭეშმარიტება. ზოგნი დიდ ცოდნას იჩემებენ და თავიანთი მდგომარეობით კმაყოფილნი არიან, მაშინ როცა საქმეზე აღარ აქვთ მეტი მოშურნეობა, არც ღმერთისადმი და არც იმ სულებისადმი უფრო მხურვალე სიყვარული, რომელთათვისაც ქრისტე მოკვდა, ვიდრე ექნებოდათ მაშინ, ღმერთი რომ არასოდეს სცნობოდათ. ისინი ბიბლიას არ კითხულობენ [იმისათვის], რომ მისი ტვინი და სიუხვე თავიანთ სულებს მიითვისონ. ისინი ვერ გრძნობენ, რომ ეს ღმერთის ხმაა, რომელიც მათ ელაპარაკება. ხოლო თუ ხსნის გზის შეცნობა გვსურს, თუ სიმართლის მზის სხივების ხილვა გვსურს, წმინდა წერილი მიზანდასახულად უნდა ვიკვლიოთ, რადგან ბიბლიის აღთქმები და წინასწარმეტყველებანი ნათელი დიდების სხივებს ჰფენენ გამოსყიდვის საღვთო გეგმას, რომელთა ეს დიადი ჭეშმარიტებანი მკაფიოდ არ არის გაცნობიერებული.“ The 1888 Materials, 403.

ჩვენ ვალდებული ვართ, ვიცოდეთ, რა არის ეს მოძღვრებები და როგორ წარვადგინოთ, დავამყაროთ და დავიცვათ ეს ჭეშმარიტებები.

„ახლა ჩვენთვის შესაძლებლად არ ჩანს, რომ ვინმეს მარტოდმარტოს დგომა მოუხდეს; მაგრამ თუ ოდესმე ღმერთს ჩემით ულაპარაკია, მოვა დრო, როდესაც მისი სახელის გულისათვის საბჭოებისა და ათასების წინაშე წარგვადგენენ, და თითოეულს თავისი რწმენის მიზეზის წარმოდგენა მოუწევს. მაშინ ყოველი იმ პოზიციის მიმართ, რომელიც ჭეშმარიტებისთვის არის დაკავებული, უმკაცრესი კრიტიკა მოვა. ამიტომ საჭიროა, ღვთის სიტყვას ვიკვლევდეთ, რათა ვიცოდეთ, რატომ გვწამს ის მოძღვრებანი, რომელთაც ვქადაგებთ. ჩვენ კრიტიკულად უნდა გამოვიკვლიოთ იეჰოვას ცოცხალი ორაკულები.“ Review and Herald, December 18, 1888.

„ათასთა“ წინაშე წარდგომისათვის აშკარაა, რომ უკანასკნელ დღეებში ჭეშმარიტების ზოგიერთ დამცველს იძულებული გახდება, დაიცვას ჭეშმარიტება ისეთი საშუალებით, როგორიცაა ტელევიზია ან ვებ-გადაცემები. სხვაგვარად როგორ შეძლებდნენ ათასები ეხილათ ას ორმოცდაოთხი ათასის მიერ მიცემული მოწმობა? მოძღვრებანი, რომელთაც ჩვენ ვქადაგებთ, ჩვენი რწმენის საფუძველს განსაზღვრავენ.

„ეკლესიის წევრები თითოეულად გამოიცდებიან და დამტკიცდებიან. ისინი ისეთ გარემოებებში აღმოჩნდებიან, სადაც იძულებულნი იქნებიან ჭეშმარიტებისათვის დაამოწმონ. მრავალნი მოწოდებულნი იქნებიან ილაპარაკონ საბჭოებისა და სამართლის სასამართლოების წინაშე, შესაძლოა ცალ-ცალკე და მარტონი. გამოცდილება, რომელიც ამ საგანგებო ვითარებაში დაეხმარებოდათ, მათ უგულუბელყვეს და ვერ მოიპოვეს, და მათი სულები დამძიმებულია სინანულით

დაკარგული შესაძლებლობებისა და უგულებელყოფილი უპირატესობების გამო.“
Testimonies, ტომი 5, 463.

ღმერთის სიტყვა არასოდეს მარცხდება, და ამიტომ, თუ ჩვენ უნდა ჩაგვეთვალოთ ას ორმოცდაოთხი ათასის რიცხვში, უნდა ვიცოდეთ, თუ რა გვწამს იმის საფუძველზე, რაც ღმერთის სიტყვაში წერია. სანამ გამოცდის ჟამი მოიწევა, როდესაც ღმერთის ხალხი იძულებული იქნება ახსნას მოძღვრებები, რომელთაც სწამს, ღმერთი უშვებს, რომ ცდომილებანი შემოვიდეს, რათა აიძულოს ღმერთის ხალხი კრიტიკულად გამოიკვლიოს მისი სიტყვა.

ის ფაქტი, რომ ღვთის ხალხში არ არის დავა ან მღელვარება, არ უნდა ჩაითვალოს დამაჯერებელ მტკიცებულებად იმისა, რომ ისინი მტკიცედ ეპყრობიან ჯანსაღ მოძღვრებას. არსებობს საფუძველი შიშისა, რომ ისინი შეიძლება მკაფიოდ ვერ ანსხვავებდნენ ჭეშმარიტებასა და ცდომილებას შორის. როდესაც წმინდა წერილთა გამოკვლევით არ იბადება ახალი საკითხები, როდესაც აზრთა სხვადასხვაობა არ წარმოიშობა, რაც ადამიანებს აღძრავდა, თავად გამოეკვლიათ ბიბლია, რათა დარწმუნებულიყვნენ, რომ ჭეშმარიტება აქვთ, მაშინ მრავალნი იქნებიან ახლაც, როგორც ძველად, რომლებიც მიეჯაჭვებიან გადმოცემას და თაყვანს სცემენ იმას, რაც არ იციან.

„მიჩვენეს, რომ მრავალი, ვინც აცხადებს, რომ ახლანდელი ჭეშმარიტების ცოდნა აქვს, არ იცის, რა სწამს. მათ არ ესმით თავიანთი რწმენის მტკიცებულებანი. მათ არ აქვთ მართებული დაფასება ამჟამინდელი დროისათვის განკუთვნილი საქმისა. როცა გამოცდის ჟამი მოვა, არიან კაცები, რომლებიც ახლა სხვებს უქადაგებენ, და საკუთარი პოზიციების გამოკვლევისას აღმოაჩენენ, რომ მრავალი რამ არსებობს, რომელთა შესახებაც მათ ვერავითარი დამაკმაყოფილებელი მიზეზის მოცემა არ შეუძლიათ. ვიდრე ამგვარად გამოიცდებოდნენ, არ იცოდნენ თავიანთი დიდი უმეცრება. და ეკლესიაში მრავლად არიან ისეთნიც, რომელთაც თავისთავად მიაჩნიათ, რომ ესმით, რაც სწამთ; მაგრამ ვიდრე დავა არ აღმოცენდება, არ იციან საკუთარი სისუსტე. როცა განემორებიან თანამორწმუნეთ და იძულებულნი გახდებიან ცალკეულად და მარტოდმარტო დადგნენ, რათა ახსნან თავიანთი რწმენა, გაოცდებიან, როცა დაინახავენ, რამდენად არეულია მათი წარმოდგენები იმის შესახებ, რაც ჭეშმარიტებად ჰქონდათ მიღებული. უეჭველია, რომ ჩვენს შორის ადგილი ჰქონდა ცოცხალი ღმერთისგან განდგომას და ადამიანთა მიმართ მიქცევას, როდესაც ადამიანური დაიდგა საღმრთო სიბრძნის ადგილას.

„ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებები ვერ იმოქმედებს, მათ შორის შემოიჭრება ერესები, რომლებიც გაცხრილავენ მათ და გამოაცალკევენ ბზეს ხორბლისაგან. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვისა სწამს, გამოიღვიძონ ძილისაგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, ამ დროისათვის შესაფერისი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს საფრთხეებს, რომლებიც უშუალოდ ჩვენს წინაშეა. ამ ნათელმა უნდა მიგვიყვანოს წმინდა წერილის გულმოდგინე შესწავლამდე და იმ შეხედულებათა უაღრესად კრიტიკულ გამოკვლევამდე, რომლებიც გვიჭირავს. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა მხარე და ყველა პოზიცია საფუძვლიანად და შეუპოვრად იქნას გამოკვლეული,

ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა დამშვიდდნენ ვარაუდებითა და ბუნდოვნად ჩამოყალიბებული წარმოდგენებით იმის შესახებ, თუ რას შეადგენს ჭეშმარიტება. მათი რწმენა მტკიცედ უნდა იყოს დაფუძნებული ღვთის სიტყვაზე, რათა, როცა გამოცდის ჟამი მოვა და ისინი საბჭოთა წინაშე წარდგებიან, რათა თავიანთი რწმენისათვის პასუხი გასცენ, შეძლონ მიუგონ იმედის მიზეზი, რომელიც მათშია, სიმშვიდითა და შიშით.

„აღმართ, აღმართ, აღმართ. ის თემები, რომლებსაც ჩვენ მსოფლიოს წარუდგენთ, ჩვენთვის ცოცხალი რეალობა უნდა იყოს. მნიშვნელოვანია, რომ იმ მოძღვრებათა დაცვაში, რომელთაც რწმენის ფუნდამენტურ მუხლებად მივიჩნევთ, არასოდეს მივცეთ საკუთარ თავს ისეთი არგუმენტების გამოყენების ნება, რომლებიც სრულად საფუძვლიანი არ არის. ასეთი შეიძლება საკმარისი აღმოჩნდეს მოწინააღმდეგის გასაჩუმებლად, მაგრამ ისინი ჭეშმარიტებას პატივს არ მიაგებენ. ჩვენ უნდა წარმოვადგინოთ საფუძვლიანი არგუმენტები, რომლებიც არა მხოლოდ დაადუმებს ჩვენს მოწინააღმდეგეებს, არამედ გაუძლებს ყველაზე მჭიდრო და ყველაზე მკაცრ შემოწმებასაც. მათთან მიმართებით, ვინც თავი მოიძადა როგორც მოპაექრემ, დიდი საფრთხე არსებობს, რომ ისინი ღვთის სიტყვას სამართლიანად არ მოეპყრობიან. მოწინააღმდეგესთან შეპასუხებისას ჩვენი გულწრფელი ძალისხმევა უნდა იყოს მიმართული იმისკენ, რომ საკითხები ისეთი სახით წარმოვადგინოთ, რომელიც მის გონებაში დარწმუნებას აღძრავს, და არა მხოლოდ იმისკენ, რომ მორწმუნეს თავდაჯერება შემატოს.“

„რაც უნდა იყოს ადამიანის გონებრივი წინსვლა, მან ერთ წამსაც კი არ იფიქროს, თითქოს აღარ არსებობდეს საჭიროება წმინდა წერილთა საფუძვლიანი და უწყვეტი კვლევისა უფრო დიდი ნათლის მისაღებად. როგორც ხალხი, ჩვენ თითოეულნი მოწოდებულნი ვართ, ვიყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელნი. გულმოდგინებით უნდა ვიფიქროთ, რათა განვასხვავოთ ნათლის ყოველი სხივი, რომელსაც ღმერთი წარმოგვიდგენს. უნდა შევიპყროთ ჭეშმარიტების პირველი ელვარებანი; და ლოცვითი შესწავლით შეიძლება მიღებულ იქნეს უფრო მკაფიო ნათელი, რომელიც სხვათაც შეიძლება წარედგინოს.“ მოწმობანი, ტომი 5, 708.

„წინასწარმეტყველების შემსწავლელნი“, რომლებიც საბოლოოდ შეადგენენ ას ორმოცდაოთხ ათასს, „ინდივიდუალურად გამოიცდებიან და დამტკიცდებიან“ მანამდე, ვიდრე დაუპირისპირდებიან მიწიერ ძალებს, რომელთაც ახლო მომავალში მოსალოდნელი კვირა დღის კანონის კრიზისი და დევნა მოაქვთ. ერთგულნი პირველად ღმერთის მიერ იქნებიან „გამოღვიძებულნი“. მძინარე ქალწულნი „გამოღვიძებულნი“ იქნებიან იმ თვლემისაგან, რომელშიც დაყოვნების ჟამის განმავლობაში ჩაცვივდნენ. თუ ისინი არ გამოიღვიძებენ იმ უწყებით, რომელიც ღმერთმა წარმოადგინა იმ სტატიების მეშვეობით, რომლებიც გაიგზავნა 2023 წლის ივლისიდან მოყოლებული, მაშინ ღმერთი დაუშვებს, რომ „მწვალებლობანი“ „შემოვიდეს მათ შორის“, რაც დაასრულებს ხორბლისა და ღვარძლის განცალკევებას გაცხრილვის პროცესის მეშვეობით. ჩვენ ახლა სწორედ ამ გაცხრილვის პროცესში ვიმყოფებით.

სამი არჩევანია ხელმისაწვდომი მათთვის, ვინც მიჰყვებოდა თანამედროვე რომის სწორი იდენტიფიკაციის შესახებ არსებულ დავას. ერთი არჩევანია, რომ თანამედროვე რომი არის შეერთებული შტატები; მეორე — რომ თანამედროვე რომი არის პაპობრივი ძალაუფლება; ხოლო მესამე არჩევანია, რომ ორივე წინა პოზიცია მცდარია და დანიელის ერის მმართველებით, რომლებიც თავს აღამაღლებენ, ეცემიან და ამყარებენ ხილვას დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში, წარმოდგენილია სხვა რომელიმე ძალაუფლება.

მე ვამტკიცებ, რომ უთანხმოება იმაზე, არის თუ არა თანამედროვე რომი პაპობრივი ძალაუფლება თუ შეერთებული შტატები, დაშვებულ იქნა ამ მოძრაობაში იმ მიზნით, რომ მისი ერი იძულებული გამხდარიყო შეესწავლა მისი წინასწარმეტყველური სიტყვა. ღმერთმა ეს დავა თავისი მოწყალების გამოვლენით მოავლინა. მე ვამტკიცებ, რომ ეს უთანხმოება უფრო მეტად მისი ხალხის მომავალი კრიზისისთვის მომზადებას შეეხება, ვიდრე მხოლოდ იმის განსაზღვრას, ვინ არის მართალი და ვინ მტყუანი თანამედროვე რომთან დაკავშირებით. ეს უთანხმოება ღმერთმა დაუშვა და განიზრახა, რათა ეჩვენებინა ყველასთვის, ვისაც დანახვა სურს, რომ მისი წინასწარმეტყველური სიტყვის შესახებ მათი საკუთარი პირადი გაგება არასრულია ან მცდარი. ამიტომ ეს დავა ღვთის მოწყალების მტკიცებულებაა.

დავა მხოლოდ იმას კი არ მოიცავს, თუ ვინ არის ის ძალა, რომელიც წარმოდგენილია „შენი ხალხის მმართველებით“, არამედ იმასაც, სწორად გამოიყენება თუ არა სტრიქონი სტრიქონზე მეთოდოლოგია, რომლის ერთგულებასაც დავის ორივე მხარე აცხადებს. სტრიქონი სტრიქონზე მეთოდოლოგიასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველური წესები მოიცავს განსაკუთრებულ წინასწარმეტყველურ პრინციპებს, რომლებიც ხორბლისა და ღვარძლის გაცხრილვის პროცესის ნაწილი იქნება. სტრიქონი სტრიქონზე მეთოდოლოგიის სამი ელემენტი, რომელთა არასწორად გაგებაც, ჩემი მტკიცებით, ამ მიმდინარე დავაში ხდება, არის ქრისტე, როგორც ჭეშმარიტება, ქრისტე, როგორც ალფა და ომეგა, და წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება.

საბოლოოდ დადგინდება, რომ ისინი, ვინც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლის მცდარ გაგებას ემხრობიან, თავიანთ დოქტრინულ პოზიციას კერძო განმარტებაზე აფუძნებენ.

ჩვენც გვაქვს წინასწარმეტყველების უფრო მტკიცე სიტყვა; და თქვენ კარგს იქმთ, თუ მას ყურადღებას მიაქცევთ, როგორც ბნელ ადგილას მანათობელ ნათელს, ვიდრე განთიადი დადგებოდეს და ცისკრის ვარსკვლავი თქვენს გულებში ამოვიდოდეს: ეს იცოდეთ უწინარეს ყოვლისა, რომ წერილის არც ერთი წინასწარმეტყველება საკუთარი განმარტების საგანი არ არის. რადგან წინასწარმეტყველება ოდესღაც ადამიანის ნებით კი არ მოსულა, არამედ ღვთის წმინდა კაცები ლაპარაკობდნენ, როდესაც ისინი სულიწმიდის მიერ იყვნენ აღძრულნი. 2 Peter 1:19–21.

მეთოთხმეტე მუხლის შესახებ დავაში, იმისა, რასაც მე „კერძო განმარტებად“ ვგულისხმობ, მაგალითი გვხვდება წიგნში „დიადი ბრძოლა“.

„რადგან შაბათი მთელ ქრისტიანულ სამყაროში დავის განსაკუთრებულ საგნად იქცა, და რელიგიურმა და საერო ხელისუფლებებმა კვირის დღის დაცვაზე იძულებისათვის ძალები გააერთიანეს, მცირერიცხოვანი უმცირესობის შეუპოვარი უარი, დათმოს საყოველთაოდ მიღებულ მოთხოვნას, მათ საყოველთაო შეჩვენების საგნებად აქცევს. განაცხადებენ, რომ ის მცირერიცხოვანნი, რომელნიც ეკლესიის დაწესებულებასა და სახელმწიფოს კანონს ეწინააღმდეგებიან, ვერ უნდა იქნენ შეწყნარებულნი; რომ უმჯობესია, მათ იტანჯონ, ვიდრე მთელი ერები არეულობასა და უკანონობაში იქნენ ჩაყრილნი. სწორედ იგივე არგუმენტი მრავალი საუკუნის წინ ქრისტეს წინააღმდეგ იყო წამოყენებული „ხალხის მთავართა“ მიერ. „გვიჯობს ჩვენთვის,“ თქვა მზაკვარმა კაიაფამ, „რომ ერთი კაცი მოკვდეს ხალხისთვის და მთელი ერი არ დაიღუპოს.“ იოანე 11:50. ეს არგუმენტი დამაჯერებლად გამოჩნდება; და ბოლოს გამოიცემა დადგენილება მათ წინააღმდეგ, რომელნიც მეოთხე მცნების შაბათს წმიდად იცავენ, მათ უმკაცრესი სასჯელის ღირსად გამოცხადებით და ხალხისთვის თავისუფლების მიცემით, რომ განსაზღვრული დროის შემდეგ ისინი სიკვდილით დასაჯონ. ძველ სამყაროში რომანიზმი და ახალში განდგომილი პროტესტანტიზმი მსგავს გზას დაადგებიან მათ მიმართ, ვინც ყველა საღვთო მცნებას პატივს მიაგებს.“ დიდი ბრძოლა, 615.

„ქრისტიანული მსოფლიო“ წარმოადგენს ქრისტიანთა მსოფლიო საზოგადოებას, ანუ იმ ქვეყნების და კულტურების ერთობლიობას, სადაც ქრისტიანები უმრავლესობას შეადგენენ. ეს ტერმინი ხშირად გამოიყენება მსოფლიოს იმ ნაწილების აღსანიშნავად, სადაც ქრისტიანობა დომინანტური რელიგიაა და კულტურაზე, კანონებზე და სოციალურ ნორმებზე მნიშვნელოვანი გავლენა მოუხდენია. „ქრისტიანული მსოფლიო“ მოიცავს ქრისტიანობის გლობალურ გავრცელებას მისი მიმდევრების, კულტურული გავლენისა და ისტორიული მნიშვნელობის თვალსაზრისით. ელენ უაიტის CD-ROM-ში არსებული გამეორებების მოუცილებლად, სიტყვა „ქრისტიანული მსოფლიო“ ას სამოცდათექვსმეტჯერ გვხვდება. გეოგრაფიულად, და უაიტი აღნიშნავს, რომ ზოგადად „ქრისტიანული მსოფლიო“ წარმოადგენს ევროპასა და ამერიკებს. და უაიტის კონტექსტში ევროპა იდენტიფიცირებულია როგორც ძველი მსოფლიო, ხოლო ამერიკები — როგორც ახალი მსოფლიო.

„მაგრამ კრავის მსგავსი რქების მქონე მხეცი ჩანს, რომ „ამოდის მიწიდან“. იმის ნაცვლად, რომ სხვა ძალები დაამხოს და ასე დამკვიდრდეს, ამგვარად წარმოდგენილი ერი უნდა აღმოცენებულიყო მანამდე დაუსახლებელ ტერიტორიაზე და თანდათანობით და მშვიდობიანად გაზრდილიყო. მაშასადამე, იგი ვერ აღმოცენდებოდა ძველი მსოფლიოს იმ ხალხმრავალ და დაპირისპირებულ ეროვნებებს შორის — იმ მღელვარე ზღვაში, სადაც არიან „ხალხები, სიმრავლენი, ერები და ენები“. იგი დასავლეთ კონტინენტზე უნდა ვეძებოთ.

„ახალი სამყაროს რომელი ერი აღზევდებოდა ძალაუფლებაში 1798 წელს, იძლეოდა ძალისა და სიდიადის აღთქმას და იპყრობდა მსოფლიოს ყურადღებას? სიმბოლოს გამოყენება არავითარ ეჭვს არ უშვებს. ერთი ერი, და მხოლოდ ერთი, შეესაბამება ამ წინასწარმეტყველების მახასიათებლებს; იგი უტყუარად მიუთითებს ამერიკის შეერთებულ შტატებზე.“ The Great Controversy, 441.

აზნავეში, რომელსაც განვიხილავთ, ბოლო წინადადება გამოყენებულ იქნა იმის მისანიშნებლად, რომ „ძველი მსოფლიოს რომანიზმი და ახალი მსოფლიოს განდგომილი პროტესტანტიზმი“ „ძველი მსოფლიოს რომანიზმს“ განსაზღვრავს როგორც პაპობას ბნელი საუკუნეების განმავლობაში, ხოლო შეერთებულ შტატებს (განდგომილ პროტესტანტიზმს) — როგორც თანამედროვე რომს, რაც წარმოდგენილია გამოთქმაში „ახალში განდგომილი პროტესტანტიზმი“. „ძველი“ განსაზღვრება როგორც წარსული ისტორია, ხოლო „ახალი“ — როგორც თანამედროვე ან მიმდინარე ისტორია. ამგვარი გამოყენება ამახინჯებს დისა უაიტის დამკვიდრებულ გაგებას როგორც ქრისტიანული სამყაროს, ისე ძველი და ახალი მსოფლიოს შესახებ.

ისინი, ვინც ამ წინადადებას წარსულისა და მომავლის ისტორიის მიმართ იყენებენ, „კერძო განმარტებას“ ასახელებენ, რაც პირდაპირ ეწინააღმდეგება დას უაიტის მიერ ნაგულისხმევ მნიშვნელობას. მათი მტკიცებაა, რომ „ძველი მსოფლიო“ წარსულ ისტორიას წარმოადგენს, ხოლო „ახალი“ — თანამედროვე ან მიმდინარე ისტორიას (ახალი).

ნაწყვეტში ნათქვამია: „დაუწყებს დევნას“. რომანიზმი და განდგომილი პროტესტანტიზმი „მსგავს გზას დაადგებიან მათ მიმართ, ვინც პატივს მიაგებს ყველა ღვთიურ მცნებას“. აღნიშნულ ნაწყვეტში ძველი მსოფლიო არის ევროპა, ხოლო ახალი მსოფლიო — ამერიკები. და უაიტი ასწავლის, რომ მთელი მსოფლიო უნდა შეხვდეს საკვირაო კანონის გამოცდას, და რომანიზმი უხელმძღვანელებს დევნას ევროპაში, ხოლო განდგომილი პროტესტანტიზმი უხელმძღვანელებს დევნას ამერიკებში. ამერიკები და ევროპა არის ის, რაც განსაზღვრულია როგორც „ქრისტიანული სამყარო“. როგორც რომანიზმი, ისე განდგომილი პროტესტანტიზმი „მსგავს გზას დაადგებიან მათ მიმართ, ვინც პატივს მიაგებს ყველა ღვთიურ მცნებას“.

„დაედევნება“ მიუთითებს ორივე ძალის მომავალ მოქმედებაზე, და გრამატიკულად შეუძლებელია იმის მტკიცება, რომ ძველი მსოფლიოს რომანიზმი ბნელი საუკუნეების პაპური ძალაა. ორივე ძალის მიერ განხორციელებული დევნა მომავალ დროშია. ამ გამოთქმის განსაზღვრებაა „დაედევნება“, და იგი ნიშნავს რაიმეს მიყოლას ან დევნას მისი მიღწევის ან მოპოვების განზრახვით. ეს გულისხმობს მომავალ მოქმედებას, რომლის დროსაც პირი ან ჯგუფი მიზნისა თუ ამოცანის აქტიური ძიებისადმი არის ერთგულად მიძღვნილი.

ეს ფრაზა შეიძლება სხვადასხვა კონტექსტში იქნეს გამოყენებული: „იგი სამედიცინო სფეროში კარიერას გაიკვალავს“, რაც ნიშნავს, რომ იგი გეგმავს იმ მიმართულებით იღვაწოს, რათა სამედიცინო პროფესიონალი გახდეს. „იგი ინჟინერიის ხარისხის მიღებას შეუდგება“, რაც მიუთითებს, რომ იგი აპირებს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ინჟინერიის შესწავლას. „გუნდი პროექტს დასრულებამდე გააგრძელებს“, რაც მიაჩნებს, რომ გუნდი პროექტზე მუშაობას იქამდე განაგრძობს, ვიდრე იგი დასრულდება. „ისინი კომპანიის წინააღმდეგ სამართლებრივ ზომებს მიმართავენ“, რაც ნიშნავს, რომ ისინი აპირებენ სამართლებრივი ნაბიჯების გადადგმას საჩივრის განსახილველად ან სამართლიანობის მისაღწევად. მთლიანობაში, „will pursue“ გულისხმობს განსაზღვრულობას, ერთგულებას და მკაფიო განზრახვას,

მომავალში მიაღწიონ კონკრეტულ მიზანს ან შედეგს.

პირადი განმარტება, რომელსაც იყენებენ იმის სასწავლებლად, რომ ძველი სამყაროს რომანიზმი უკვე წარსულის ისტორიაა, შემდგომ გამოიყენება საყრდენად, რათა შენარჩუნდეს წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების მცდარი მისადაგება. იგი ამტკიცებს, რომ რომის სამმაგი გამოყენება წარმოადგენს წარმართულ რომს, რასაც მოსდევს პაპობრივი რომი და შემდეგ — შეერთებული შტატები, როგორც სამი რომიდან მესამე. მეტად მსგავსი მცდარი მისადაგება იქნა გამოყენებული 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ მალევე, როდესაც ერთი ჯგუფი გამოეყო მოძრაობას იოელის წიგნის გამო.

შემდეგ ეს დავა დაიწყო კანადაში გამართულ ბანაკურ კრებაზე, სადაც სამი ვაების სამმაგი გამოყენება იოელის წიგნში იქნა შეტანილი, რათა ესწავლებინათ, რომ მესამე ვაების ისლამი იყო ის ერი, რომელიც პირველ თავის მეექვსე მუხლში ქვეყნის წინააღმდეგ მოვიდა. ეს ერი პაპის რომია, მაგრამ შემოტანილ იქნა კერძო განმარტება, რომელიც ამტკიცებდა, რომ ის ერი ისლამი იყო. სამი ვაების სამმაგმა გამოყენებამ ისლამი დაადგინა 2001 წლის 11 სექტემბრის ძალად, და ახალმა კერძო განმარტებამ დაჟინებით განაცხადა, რომ იოელის პირველი თავის პაპის ძალა სინამდვილეში ისლამი იყო. კერძო განმარტება, რომელმაც უარყო იოელის წიგნში პაპის ძალის სწორი იდენტიფიკაცია, გამაგრდა სამი ვაების არასწორი გამოყენებით. ახლა კი შემოაქვთ კერძო განმარტება, რომელიც შეერთებული შტატების სასარგებლოდ გვერდზე სწევს პაპის ძალას.

რაც ყოფილა, იგივე იქნება; და რაც გაკეთებულა, იგივე გაკეთდება; და არაფერია ახალი მზის ქვეშ. არის კი რამე, რის შესახებაც შეიძლება ითქვას: აჰა, ეს ახალია? იგი უკვე იყო ძველ დროში, ჩვენამდე უწინ. ეკლესიასტე 1:9, 10.

ბოლო დღეების დავებში ძველი დავების გამეორებაც შედის, და დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავში გვხვდება ურია სმითის დავა, როდესაც მან ჩრდილოეთის მეფის სიმბოლოს საკუთარი პირადი განმარტება დაადო. ამით მან დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ისეთი გაგება შექმნა, რომელმაც მხოლოდ სიბნელე წარმოშვა. ამ უკანასკნელ დღეებში დავები, რომლებიც მეორდება, განსაკუთრებით ამჟღავნებს დადგენილ ჭეშმარიტებაზე პირადი განმარტებების დადების ნაყოფს. სწორედ ეს გააკეთა სმითმა თავის წიგნში, Daniel and the Revelation. სწორედ ეს მოხდა იოელის წიგნთან დაკავშირებულ დავაშიც, და იგივე დინამიკა გამოიყენება მაშინაც, როდესაც The Great Controversy-დან ერთი აზრად გვერდს უვლის იმ განსაზღვრებას, რაც როგორც სამყაროში, ისე ელენ უაითის წერილებში არსებობს იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენს “Christendom”, და ამასთან ერთად უგულბელობას გრამატიკის ძირითად წესებს, რომლებიც მიუთითებს, რომ ფრაზა “will pursue” მომავალ მოვლენას აღნიშნავს. ამ საყრდენი წერტილიდან შემდგომ გამოიყენება მცდარი ცნება, თითქოს “Old World” წარმოადგენს პაპური ძალაუფლების ისტორიას 538 წლიდან 1798 წლამდე, რათა იდავონ წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების განსაზღვრის შესახებ დადგენილი გაგების წინააღმდეგ.

„ყოველივე, რაც ღმერთმა წინასწარმეტყველურ ისტორიაში წარსულში აღსასრულებლად განსაზღვრა, აღსრულდა; და ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ მომავალშია თავისი წესრიგით, აღსრულდება. დანიელი, ღვთის წინასწარმეტყველი, დგას თავის ადგილზე. იოანეც დგას თავის ადგილზე. გამოცხადებაში იუდას ტომის ლომმა წინასწარმეტყველების მკვლევართ დანიელის წიგნი გაუხსნა, და ამგვარად დანიელი დგას თავის ადგილზე. იგი ამოწმებს იმას, რაც უფალმა მას ხილვაში გაუცხადა იმ დიდი და საზეიმო მოვლენების შესახებ, რომელნიც ჩვენ უნდა ვიცოდეთ, რადგან მათ აღსრულების თვით ზღურბლზე ვდგავართ.“

„ისტორიაშიც და წინასწარმეტყველებაშიც ღვთის სიტყვა წარმოგვიდგენს ჭეშმარიტებასა და ცდომილებას შორის ხანგრძლივ, უწყვეტ ბრძოლას. ეს ბრძოლა ჯერ კიდევ გრძელდება. რაც უკვე მომხდარა, კვლავ განმეორდება. ძველი დავები კვლავ აღდგება, და ახალი თეორიები განუწყვეტლივ იჩენს თავს. მაგრამ ღვთის ერმა, რომელმაც თავისი რწმენითა და წინასწარმეტყველების აღსრულების საქმეში მონაწილეობით თავისი წილი შეიტანა პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებათა გამოცხადებაში, იცის, სად დგას. მათ აქვთ გამოცდილება, რომელიც რჩეულ ოქროზე უფრო ძვირფასია. მათ უნდა იდგნენ კლდესავით მტკიცედ და თავიანთი სასოების დასაბამი ბოლომდე ურყევად შეინარჩუნონ.“ Selected Messages, წიგნი 2, 109.

ადვილად შეიძლება დამტკიცდეს, რომ და უაიტი პავლეს მიერ მოხსენიებულ „მათი დარწმუნების დასაბამს“ ადვენტიზმის ფუძემდებლურ ჭეშმარიტებებთან აიგივებს. მილერიტები ასწავლიდნენ, რომ „შენი ხალხის მმარცველნი“ პაპობრივი ძალაუფლება იყო, ხოლო 1989 წლიდან მოყოლებული ას ორმოცდაათი ათასის მოძრაობამ არაერთხელ დაადასტურა სიმბოლოს სწორედ ისავე გაგება, რაც მილერიტებს ჰქონდათ. ახლა უკვე არსებობს „ახალი თეორია“ იმის შესახებ, თუ ვინ არიან „შენი ხალხის მმარცველნი“, და მან ძველი დავა კვლავ აღადგინა იმ აზრით, რომ დამკვიდრებული წინასწარმეტყველური სიმბოლოს მცდარ იდენტიფიკაციას იყენებს, რათა ააგოს წინასწარმეტყველური მოდელი, რომელიც ქვიშაზეა დაფუძნებული. იქნებოდა ეს სმითის კერძო განმარტება, იოელის პირველი თავის ერის მცდარი მისადაგება, თუ შეერთებული შტატების თანამედროვე რომად იდენტიფიკაცია — სამივე ეს ცდომილება უკანასკნელ დღეებში პაპობრივი რომის სწორ გაგებას ესხმის თავს, და ამით თავს ესხმის იმ სიმბოლოს, რომელიც ამყარებს იმ წინასწარმეტყველურ ხილვას, რომელიც განსაზღვრავს, ღვთის ხალხი დაილუპება თუ იცოცხლებს.

მომავალში ევროპაში რომანიზმი და ამერიკებში განდგომილი პროტესტანტიზმი შაბათის დამცველთა დევნას „გაიმეორებენ“, როგორც ეს მთელი წმინდა ისტორიის განმავლობაში ხდებოდა.

„ღმერთი აღძრავს თავის ერს; თუ სხვა საშუალებები უშედეგო აღმოჩნდება, მათ შორის შემოიჭრებიან მწვალებლობები, რომლებიც გაცხრილავენ მათ და ხორბალს ბზისგან გამოყოფენ. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვისა სწამს, გამოიღვიძონ ძილისგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, სწორედ ამ დროისათვის შესაფერისი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს იმ

საფრთხეებს, რომლებიც პირდაპირ ჩვენს წინაშეა. ამ ნათელმა უნდა მიგვიყვანოს წმინდა წერილების გულმოდგინე შესწავლისაკენ და იმ შეხედულებათა უაღრესად მკაცრი გამოკვლევისაკენ, რომლებიც გვიჭირავს. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა მხარე და ყველა პოზიცია საფუძვლიანად და შეუპოვრად იქნეს გამოკვლეული, ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა შეჩერდნენ ვარაუდებზე და ბუნდოვნად განსაზღვრულ წარმოდგენებზე იმის შესახებ, თუ რას შეადგენს ჭეშმარიტება.“ Gospel Workers, 299.

ამ აზრებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.